

Preotul schismatic Staicu, preocupat brusc de schisma ucraineană pentru a-i denigra pe antiecumeniștii români

După ce nu a luat nicio atitudine față de schisma ucraineană încă de la începutul acesteia, **pentru simplul motiv că, fiind personal în schismă și în afara Bisericii, nu a simțit nevoia să se implice în realitatea care amenință inclusiv Biserica Ortodoxă Română**, preotul Staicu devine deodată foarte vocal în condamnarea acesteia.

Motivul acestei treziri târzii nu îl reprezintă câtuși de puțin grija față de destinul Bisericii, ci dorința ca, atacându-l pe mitropolitul Serafim al Pireului, care a slujit cu arhiepiscopul Ieronim al Greciei și l-au pomenit pe schismaticul Epifanie din Ucraina, să atace de fapt *Mărturisirea Ortodoxă* și pe cei ce țin calea cea dreaptă în lupta antiecumenistă.

Făcând această asociere, preotul Staicu ignoră cu bună știință (pentru că este cititor fervent al siteului nostru) faptul că pe acest site se exprimă de aproape un an poziția corectă față de schisma ucraineană, prin nenumărate articole în care am arătat publicului românesc pericolul acceptării acestei schisme de către Biserica noastră.

Ce va face BORu după ce PE a oferit autocefalie grupărilor schismatice ucrainene?

Această poziție ne-a atras nu o dată critici vehemente din partea cititorilor, care ne-au acuzat de filorusism și de trădarea intereselor românești în Ucraina, acuzații de care preotul Staicu, hulitor al Duhului Sfânt, a fost scutit, pentru că nu s-a implicat în niciun fel în această luptă a Bisericii noastre.

Patriarhia Română negociază cu autoritățile ucrainene recunoașterea schismei din țara vecină

Luările noastre de atitudine publică au culminat cu o scrisoare deschisă pe care am adresat-o, în cadrul Sinaxei interortodoxe de la Botoșani, din 1 mai 2019, Patriarhiei Române, cerându-i să nu recunoască schisma ucraineană.

Cum acțiunea a fost singura luare publică de poziție din Patriarhie pe această temă, ne place să credem că un pic a contat și gestul nostru în decizia sinodului de la București de a nu recunoaște încă această grupare schismatică.

Schisma din Ucraina este o altă formă de uniație!

În duhul viclean al diglosiei (ca să îl cităm), care l-a consacrat, preotul Staicu, autor al rezoluției hulitoare de Duhul Sfânt de la Roman, devine deodată mare admirator al părintelui Manolis și al părintelui Zisis, după ce i-a batjocorit ani de zile, urmând același tipar viclean în care încearcă de ceva vreme să arate „cât de mult îl susține” pe părintele Ioan Ungureanu, numindu-l „adevărat mărturisitor”, după ce, la începutul anului trecut, într-una dintre adunările monahului Sava, găzduită la Târgu Frumos de către protosinghelul Ieronim Cozma, afirma, împreună cu monahul Sava, în mod stupefiant, că părintele Ioan Ungureanu... nici măcar nu a întrerupt pomenirea!!!

Călugărul filostilist Sava batjocorește lupta antiecumenistă a părintelui Ioan Ungureanu și a sătenilor din Orășeni

În același stil, preotul Staicu citează din părintele Manolis, citează siteul *Katanixis*, uitând însă că **noi, cei grupați în jurul Mărturisirii Ortodoxe, suntem în comuniune cu părinții greci de la Katanixis, nu gruparea monahului Sava, care nu se află în comuniune în lumea ortodoxă decât cel mult cu episcopul schismatic Artemie din Serbia...** (Ce diferență este până la urmă între schisma episcopului Artemie, pe care îl elogiază preotul Staicu, și schisma ucraineană?)

Și-a găsit gruparea Staicu-Sava-Rădeni episcop?

Ceea ce nu știe preotul Staicu este că **atunci când părinții greci au organizat o consultare la Salonic pentru a vedea ce e de făcut, după ce ierarhia**

greacă a acceptat schisma ucraineană, am avut și noi un mesaj la acea întâlnire, în care ne-am expus poziția față de schisma ucraineană și i-am informat pe părinții prezenți că în România există o poziție publică a mărturisitorilor antiecumeniști pe lângă ierarhia de la București, căreia i se cere să nu accepte această cădere. Poziția poate fi citită în numărul din *Theodromia* pe acea temă.

În mesajul nostru, îi informam pe părinții greci că vom fi de acord cu poziția pe care o vor lua față de episcopii greci care acceptă schisma ucraineană, asigurându-i că, fiind o problemă grecească la acel moment (și la acesta, slavă Domnului!), ne vom alinia poziției sfinților lor, în judecata teologică a căroră avem încredere.

Prin urmare, poziția noastră, a celor care facem mărturisirea ortodoxă corectă, a fost să nu judecăm și să nu condamnăm pe nimeni, așa cum face gruparea Sava-Staicu, să apreciem pozițiile ortodoxe ale unor ierarhi și să ne delimităm de cele care nu sunt corecte, fără a-i demoniza, așa cum iarăși face preotul Staicu, chiar și în articolul în care se folosește de mitropolitul Serafim pentru a se răfui cu noi.

Ierarhia greacă recunoaște schisma ucraineană ca "Biserică", ignorând legătura acesteia cu uniații

Așa cum am apreciat poziția ortodoxă a mitropolitului Serafim față de sinodul din Creta și chiar opinia separată pe care a făcut-o cu ocazia acceptării de către ierarhie a schismei ucrainene, tot așa deplângem gestul de a participa la pomenirea schismaticului Epifanie și luăm notă de poziția părinților mărturisitori din Grecia, **care nu au nicio comuniune nici cu schisma monahului Sava, nici cu hula împotriva Duhului Sfânt, a preotului schismatic Staicu.**

Diferența dintre un cleric/teolog/credincios mărturisitor ortodox antiecumenist și un adept al unei grupări schismatice este capacitatea de a discerne în funcție de fiecare situație și luare de poziție a unui episcop sau preot ortodox care încearcă să facă o mărturisire ortodoxă, să știm să sprijinim mărturisirea, să ne delimităm de ceea ce este greșit, fără a judeca și batjocori, încercând să contribuim la corectarea poziției greșite, dacă este posibil, fără a judeca cu ură și cu patimă.

De aceea, așteptăm să vedem cum va justifica mitropolitul Pireului gestul pe care

l-a făcut, dacă o va face, dar nu îl vom judeca sau batjocori, așa cum o face preotul Staicu de ani de zile. În același timp, suntem foarte atenți la poziționarea părinților cu adevărat mărturisitori din Grecia, cu care noi, și nu gruparea Sava, suntem în legătură și cu care ne vom consulta pe această temă, adoptând poziția corectă a mărturisirii.

Legătura pe care preotul Staicu o face cu noi, încercând să demonstreze că și noi suntem adepți ai schismei ucrainene, pentru că am avea „mentor” pe episcopul din Pireu face parte din strategiile de tip securist cu care preotul Staicu dezbină lupta antiecumenistă de ani de zile.

A ne acuza pe noi pentru participarea mitropolitului Serafim la o slujbă la care a fost pomenit schismaticul ucrainean este ca și când preotul Staicu i-ar acuza pe cei de la *Katanixis* de faptul că l-au promovat ca ortodox pe mitropolitul Serafim cât timp mărturisirea înaltpreasfinției sale a fost una ortodoxă.

Însă preotul Staicu, folosind diglosia, adică dublul standard, limba șerpească ce spune unuia ceva, altuia exact opusul, îi curtează pe cei de la *Katanixis*, după ce la adunarea de la Satu Mare l-a batjocorit pe profesorul Zisis, acuzându-l de „criptoecumenism” și, evident, de „părtășie la erezie”. În schimb, ne acuză pe noi, pentru că lupta pe care o duce este contra noastră.

Acestea fiind spuse, credem că am lămurit cum se cuvine această diversiune de început de an, prin care preotul schismatic Staicu încearcă să vândă ideea că gruparea din care face parte este cea cu adevărat mărturisitoare, în timp ce noi am fi... criptoecumeniști (termen inventat, cu care preotul Staicu i-a manipulat pe adepții săi, despărțindu-i de mărturisirea corectă).

De ce spunem că monahul Sava afirmă că Duhul Sfânt sfințește Taine spre osânda pomenitorilor

Preotul Staicu afirmă, la fel de manipulator, că pe siteul *Mărturisirea Ortodoxă* „se găsește orice numai Ortodoxie nu”. Oare așa să fie?

În urmă cu câteva luni am scris un articol în care arătam de ce gruparea Sava-Staicu sunt hulitori împotriva Duhului Sfânt. La această demonstrație logico-teologică doctorul în teologie, care are grijă să reamintească la fiecare frază acest titlu, preot Staicu, a răspuns cu un articol, irelevant pentru tema pusă în discuție,

al monahului Sava.

Într-o predică de acum câteva săptămâni ne informează că a ținut o nouă adunare la Brașov, în care a ajuns la concluzia că... **la Roman a avut loc o neînțelegere...** evident pe tema condamnării întregului popor ortodox ca eretic.

Și noi credem că la Roman a avut loc o neînțelegere: **o neînțelegere totală a teologiei ortodoxe**, care i-a condus pe doctorul în teologie preot Staicu, pe gheronda atonit Sava și pe toți cei participanți la căderea în hula împotriva Duhului Sfânt, afirmând că tot poporul este eretic, dar că tainele săvârșite sunt încă valide, doar că sunt spre osândă, adică Duhul sfințește Sfintele Taine cu intenția de a osândi pe cei ce le iau.

„Neînțelegerea” de la Roman a rupt lupta antiecumenistă din România în două, o parte căzând în schismă și hulă contra Duhului Sfânt, pe cheltuiala a sute de suflete care s-au pierdut din acea cauză.

„Neînțelegerea” i-a oferit episcopului latinocugetător de la Roman prilejul de a-l caterisi pe organizatorul acelei adunări exact la câteva zile după acest eveniment, după ce îl așteptase mai mult de un an și jumătate să facă o astfel de greșeală.

De luni de zile membrii și simpatizanții grupării Sava-Staicu caută să rezolve această problemă, fără a avea însă curajul să recunoască că singura ieșire din impas este să recunoască faptul că drumul cel drept al mărturisirii este cel pe care merg cei grupați în jurul *Mărturisirii Ortodoxe*, în România, sau *Katanixis*, în Grecia.

Acest lucru ar însemna însă să se recunoască faptul că toate minciunile promovate de preotul Staicu în ultimii ani au fost fie rodul unui plan bine pus la punct, fie al unei ignoranțe crase.

De ce apare preotul Staicu cu acest atac deodată la adresa noastră? Poate pentru că suntem implicați activ în această luptă, pe când gruparea din care face parte este trasă de mult pe linie moartă, după ce au distrus Rădeniul și au dispărut în diverse comunități, de unde ne mai parvin sporadic diverse erezii pe care le inventează din lipsă de ocupație. La Orășeni părintele Ioan Ungureanu este mucenicit de către MMB, în timp ce adepții preotului Staicu din Moldova nu au nicio supărare din partea persecutorului.

Așteptăm încă cu curiozitate ca preotul Staicu să ne prezinte actele sinodului mitropolitan de la Sibiu, prin care caterisirea i-a fost menținută. Nu vedem de ce nu ar face public acel act, decât dacă el nu există sau constată că acea caterisire nu este făcută (doar) pentru mărturisirea dreptei credințe, ci, de exemplu, pentru neascultare administrativă de episcop, fără legătură directă cu întreruperea pomenirii, ceea ce e cu totul altceva.

Așteptând acel act și dovada că monahul Sava este persecutat în vreun fel de Patriarhia Română, și nu este lăsat să își facă lucrarea în liniște, **îl asigurăm pe preotul Staicu că oricine bea aghiazmă din mâna unui preot cu Taina Preoției lucrătoare nu se va îmbăta cu apă rece niciodată.**

Botezul Domnului în Parohia Schit Orășeni